

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2018 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa mał. J. S. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego E. S.

przeciwko P. S.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty zasądzone uprzednio wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) roku sygnatura akt IV C 1774/07 od pozwanego P. S. na rzecz małoletniego syna J. S. urodzonego (...) z kwoty 600 (sześćset) złotych miesięcznie do kwoty 800 (osiemset) złotych miesięcznie płatnej do rąk matki małoletniej - E. S. do dnia 10 – tego każdego miesiąca z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat, za okres od dnia 1 stycznia 2017 roku do dnia 25 października 2017 roku;

II. podwyższa z dniem 26 października 2017 roku alimenty zasądzone uprzednio wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) roku sygnatura akt IV C 1774/07 od pozwanego P. S. na rzecz małoletniego syna J. S. urodzonego (...) z kwoty 600 (sześćset) złotych miesięcznie do kwoty 1450 (tysiąc czterysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatnej do rąk matki małoletniej - E. S. do dnia 10 – tego każdego miesiąca z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat;

III. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

IV. wyrokowi z pkt. I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego P. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 515 (pięćset piętnaście) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

VI. znosi koszty procesu między stronami.

UZASADNIENIE

W dniu 26 października 2017 r. do Sądu Rejonowego w Pruszkowie wpłynęło powództwo o podwyższenie z dniem 1 stycznia 2017 r. alimentów od P. S. na rzecz jego syna J. S. z kwoty 600 zł miesięcznie do kwoty 2400 zł miesięcznie. W uzasadnieniu przedstawicielka ustawowa wskazała m.in., że od zasądzenia alimentów minęło 9 lat, a sytuacja małoletniego uległa znaczącej zmianie. W tym czasie usprawiedliwione potrzeby małoletniego znacznie wzrosły. Małoletni ma 15 lat, uczęszcza do liceum lotniczego w D., co wiąże się z koniecznością przeznaczenia środków pieniężnych na dojazdy do szkoły, a także na zajęcia dodatkowe organizowane przez szkołę. Z uwagi na remont kolei

matka małoletniego co weekend zawozi syna do szkoły z Internatem. Zwiększyły się również potrzeby małoletniego w zakresie odzieży i żywności oraz wydatków szkolnych. Koszty mieszkaniowe przypadające na małoletniego to kwota 350 zł miesięcznie. Do niezbędnych kosztów utrzymania matka małoletniego zaliczyła także koszty wypoczynku zimowego około 1500 zł oraz letniego około 3000 zł, co daje średnio kwotę 375 zł miesięcznie. Ponadto matka małoletniego poniosła koszty badań lekarskich syna narzuconych przez szkołę w wysokości 1950 zł. Poniosła wydatki związane z koniecznością zakupu umundurowania, garnituru na egzaminy oraz innych materiałów szkolnych i była zmuszona do zaciągnięcia w tym celu zobowiązania finansowego w postaci pożyczki z ZFŚS w kwocie 17 000 zł. Sam koszt przygotowania małoletniego do liceum wyniósł na dzień 31 sierpnia 2017 r. 5500 zł. Z tej kwoty zostały pokryte również koszty zakupu nowych mebli w tym łóżka i materaca dla małoletniego. Ponadto uległ uszkodzeniu zasobnik na ciepłą wodę i koszt jego wymiany wyniósł 3300 zł. Celem pokrycia potrzeb syna matka powoda zaciągnęła kolejną pożyczkę w kwocie 13 000 zł. Zobowiązania z dwóch pożyczek wraz z odsetkami stanowią 33 284,50 zł i nie zostały jeszcze spłacone. Rata spłaty wynosi 715,28 zł miesięcznie. Matka powoda otrzymuje wynagrodzenie w kwocie około 3200 zł netto miesięcznie. Potrzeby małoletniego oszacowała na kwotę 3200 zł miesięcznie, plus zobowiązania pożyczkowe w kwocie 33284,50 zł, łącznie około 3647,85 zł miesięcznie. Wskazała, iż uzasadnione jest żądanie zwrotu połowy zobowiązań zaciągniętych przez nią tj. kwoty 16 642,25 zł (k. 3-9).

W odpowiedzi na pozew P. S. uznał powództwo do kwoty alimentów 800 zł i wniósł o oddalenie powództwa powyżej kwoty 800 zł. W uzasadnieniu wskazał m.in., że roszczenie nie zostało udowodnione co do wysokości, zaś dochodzona kwota podwyższenia alimentów znacznie przewyższa rzeczywiste, usprawiedliwione potrzeby małoletniego. Pozwany szacuje, iż miesięczny koszt utrzymania syna nie przekracza 1500 zł. Podniósł, iż małoletni nie jest już uczniem liceum lotniczego w D., a szkoły średniej w W.. Uprzednio małoletni od poniedziałku do piątku korzystał ze szkoły z internatem, zatem nie istniały żadne podstawy do przyjęcia, iż jego udział w kosztach utrzymania domu winien wynosić 1/2 skoro poza domem był średnio 20 dni. Nie jest też jasne jak opłaty licznikowe dzielą się w rzeczywistości, ponieważ zamieszkują na nieruchomości także rodzice matki powoda. Z załączonej dokumentacji wynika, iż uczniowie szkoły w D. mieli zapewniony bezpłatny internat, wyżywienie, opiekę lekarską i umundurowanie. Najczęściej dojeżdżał do szkoły bussem, co stanowiło koszt 184 zł miesięcznie. Odnośnie edukacji wskazał, iż matka powoda wykazała jedynie zakup książek na kwotę 418 zł, co daje kwotę około 35 zł w skali miesiąca. Dodał, iż również kupował książki dla syna. Nieudowodniona pozostaje kwota 300 zł. Kwota 100 zł na radę rodziców nie jest ponoszona co miesiąc. Nie ma żadnego dowodu na uczęszczanie powoda na obowiązkowe zajęcia dodatkowe. Także zakwestionował zakup leków za 100 zł miesięcznie i finansowanie wizyt lekarskich. Podniósł także, iż każdy z rodziców winien we własnym zakresie organizować wakacje lub ferie dla syna. Wskazał, iż nie ma żadnego dowodu, aby kwota zaciągniętych pożyczek została w całości przeznaczona na usprawiedliwione potrzeby małoletniego. Wymiana zasobnika na wodę jest wydatkiem matki powoda, porównywalnym z wydatkami czynionymi przez niego w jego mieszkaniu. Pozwany podniósł, iż z tytułu prowadzenia działalności z ostatnich sześciu miesięcy jego dochód wyniósł 9908,60 zł (k. 59-65).

E. S. w toku całego postępowania do chwili zamknięcia rozprawy popierała powództwo i wносиła o podwyższenie alimentów do kwoty 2400 zł miesięcznie począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r., zaś pozwany uznał powództwo do kwoty alimentów 800 zł miesięcznie i wnosił o oddalenie powództwa ponad kwotę 800 zł (k. 110, protokół płyta CD k. 111, k. 188, protokół płyta CD k. 189).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni J. S. urodzony (...) pochodzi ze związku małżeńskiego E. S. i P. S. rozwiązanego przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie IV C 1774/07. W wyroku tym Sąd m.in. zobowiązał obie strony do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletniego dziecka i zasądził z tego tytułu od P. S. kwotę 600 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...)

J. S. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miał 6 lat i uczęszczał do zerówki w przedszkolu. Był dzieckiem chorowitym. Przebywał na diecie (...)i (...). Zamieszkiwał wraz z matką u dziadków macierzystych. Obecnie ma 16 lat, od (...) r. uczęszcza do (...) w W. przy ul. (...). Wcześniej w pierwszym półroczu roku szkolnego 2017/2018 uczęszczał do liceum (...)w D.. W związku z czym matka musiała kupić mu dwie wyprawki. W związku z rekrutacją syna do szkoły

(...)poniesione zostały koszty przez matkę małoletniego w kwocie 1950 zł za badania oraz koszty związane z zakupem dresów, 3 pary butów, książek. W trakcie pobytu w szkole lotniczej małoletni mieszkał w internacie, za który nie była ponoszona odpłatność. Dostawał od matki 300 zł miesięcznie na jedzenie. Aktualnie dojazdy do obecnej szkoły do W. wynoszą 120 zł miesięcznie, a książki zostały zakupione za 780 zł. Małoletni nie chodzi na zajęcia dodatkowe. Chodził uprzednio na dodatkowe zajęcia przygotowawcze do egzaminu, co stanowiło koszt 40-50 zł za godzinę, a w skali miesiąca około 120 zł przez okres około 1,5 miesiąca przed egzaminem. J. S. ogólnie jest zdrowy, nie ma diety. We wrześniu 2017 roku korzystał z prywatnych wizyt lekarskich, co stanowiło koszt 167 zł oraz 247 zł. Wakacje spędził u ciotki w (...). Za bilety lotnicze w kwocie 390 zł i wyżywienie za 2 tygodnie w kwocie 1000 zł zapłaciła matka. Był także na obozie, za który matka zapłaciła 1890 zł. Nie był na feriach zimowych. Ojciec obiecał mu wyjazd na narty, ale nie doszedł on do skutku. W 2018 roku był z ojcem w kinie, raz na bilardzie. Dwa razy ojciec zabrał go do babci. Dostał od ojca zwrot pieniędzy za dojazd do szkoły w kwocie 300 zł.

Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego J. S. wynoszą obecnie około 2300 miesięcznie. W skład tej kwoty wchodzi: koszty mieszkaniowe 350 zł, koszty wyżywienia 500-600 zł, telefon 40 zł, wydatki szkolne 100-200 zł, odzież i obuwie 300-350 zł, środki czystości i kosmetyki 100-150 zł, opieka medyczna 50 zł, ubezpieczenie 75 zł, inne 50-100 zł, wakacje 300-375 zł oraz wydatki związane ze spłatą kosztów badań do szkoły lotniczej, remontu pokoju, zakupu mebli w kwocie około 200 zł w przeliczeniu na okres ok 2 lat.

E. S. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie zatrudniona była w (...) na stanowisku (...). Otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 3600 zł brutto, przy czym wynagrodzenie było obciążone miesięczną spłatą kwoty 289 zł z tytułu pożyczki i ubezpieczenia. Zamieszkiwała wraz z synem w domu swoich rodziców, gdzie miała do dyspozycji piętro, tj. dwa pokoje, kuchnię, łazienkę oraz strych. Oszacowała miesięczny koszt utrzymania syna na kwotę około 1700 zł. Wskazywała, iż ponosi comiesięczne koszty związane z opłatą za przedszkole syna 380 zł, wyżywieniem, ubraniem oraz kosztami leczenia. Ponościła bieżące koszty utrzymania mieszkania.

Obecnie E. S. ma 42 lata, mieszka z synem w K. przy ul. (...). Pracuje w tym samym miejscu co poprzednio. Z pracy wraca o 17:30. Uzyskuje dochód w kwocie około 3200 zł netto miesięcznie. W dniu 22 listopada 2016 r. została jej udzielona pożyczka przez pracodawcę w kwocie 13 000 zł ze spłatą w ratach do dnia 30 listopada 2019 r., gdzie rata spłaty wynosi 361,11 zł. Następnie w dniu 1 kwietnia 2017 r. ponownie została jej udzielona pożyczka na kwotę 17 000 zł ze spłatą do dnia 30 kwietnia 2021r., gdzie rata wynosi 354,17 zł. Pożyczki zakładowe wzięła, ponieważ przez dłuższy okres czasu zadłużała się u rodziny. Pieniądze z alimentów w dotychczasowej wysokości nie wystarczały na utrzymanie syna, w szczególności w okresie przygotowawczym do liceum i musiała spłacić zadłużenie. Pieniądze te przeznaczyła na różne potrzeby, także na bieżące życie. Z tych pieniędzy kupowała wyprawki dla syna oraz finansowała także wyjazdy wakacyjne i feryjne syna. Poza tym z tej kwoty kupiła meble do pokoju syna i zrobiła mu remont. W czerwcu 2017 r. E. S. kupiła także samochód dziewięcioletniego P. za cenę 16 500 zł, z czego około 2000 zł wzięła z pożyczki, a pozostała kwota pochodziła ze sprzedaży poprzedniego jej samochodu.

E. S. otrzymuje w pracy nagrody jeśli firma wyrobi normę 120 %, które wypłacane są raz w roku, około marca w wysokości 3/4 wynagrodzenia za pracę,. Otrzymuje pieniądze za wypoczynek „pod gruszą” w kwocie 350 zł, jeśli przedstawi rachunek potwierdzający, że syn miał opłacony wyjazd zorganizowany.

E. S. zamieszkuje w dalszym ciągu w tym samym miejscu wraz z małoletnim synem. Nieruchomość stanowi własność jej rodziców. Zajmuje powierzchnię około 87 m.kw., w tym dwa pokoje z kuchnią i łazienką. W domu zainstalowane są podliczniki gazu, wody i prądu. Koszty mediów ponosi oddzielnie, nie wraz z rodzicami, chociaż rachunki są wystawiane na nich. Za media płaci około 600 zł, za TV, Internet i telefon dziecka 120 zł. W ostatnim okresie E. S. kupiła nowy zasobnik wody, ponieważ stary wymagał wymiany. Na ubezpieczenie zdrowotne E. S. uiszcza 75 zł miesięcznie, na wizyty syna u dermatologa - 200 zł raz na 3 miesiące. Kupuje maść dermatologiczną dla syna raz na dwa miesiące za 80 zł. Kupuje lepsze kosmetyki, ponieważ syn dostaje uczulenia. Na radę rodziców dla syna płaci 50 zł raz na pół roku. Opłaciła mu wycieczkę w kwocie 87 zł. Na kino daje synowi 50 zł miesięcznie. Na konto dziecka przelewa 150 zł miesięcznie na rozrywki. Od momentu wyprowadzenia się ojca małoletniego syn na przestrzeni 6 lat miał zmieniane meble dwa razy.

Chciała, aby syn miał większy kontakt z ojcem, prosiła go o to, ale w końcu wystąpiła do Sądu o uregulowanie kontaktów. Od dwóch lat prosi ojca dziecka o zakup roweru dla syna oraz żeby chodził z nim na ćwiczenia.

P. S. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie zatrudniony był w (...) na stanowisku (...). Otrzymywał miesięcznie wynagrodzenie w kwocie 2760,12 zł. Wynajmował dwupokojowe mieszkanie w W., za które ponosił opłaty w wysokości 1200 zł wynajem i 300 zł media. Na dojazdy do pracy i do syna przeznaczał kwotę 450 zł. Poza małoletnim synem nie miał innych osób na utrzymaniu.

Obecnie P. S. ma 39 lat, mieszka w W. przy (...). Ma wyższe wykształcenie, ukończył studia licencjackie na kierunku (...). Od dwóch lat prowadzi działalność gospodarczą. Jest to jego jedyne źródło utrzymania. Wcześniej był pracownikiem (...)i zarabiał 2500 zł, a potem pracował na etacie za 5500 zł. Następnie rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej. Obecnie z tytułu umowy agencyjnej z firmą (...) w W. uzyskuje kwotę przychodu 14 500 zł. Od tej kwoty odprowadza podatek liniowy w wysokości 19% i podatek Vat. W 2016 r. uzyskał przychód w kwocie 87800 zł i z tego dochód 72 849,71 zł. W 2017 r. uzyskał przychód w kwocie 179750 zł i z tego dochód 141 997,4 zł, tj. ok. 9150 zł netto miesięcznie.

Koszty prowadzenia działalności to: składki ZUS, koszt samej działalności, część raty leasingu samochodu A.2482 zł (w zależności od sposobu rozliczania leasingu), ubezpieczenie samochodu 447 zł miesięcznie, koszt paliwa 1000 zł, płyny oleje, przeglądy około 200 zł, Internet, program księgowy, ubezpieczenie medyczne (...), spotkania z klientami łącznie 200 zł miesięcznie. Spłaca kredyt mieszkaniowy w kwocie 1742,85 zł i koszt ubezpieczenia 158,85 zł. – łącznie ok. 1900 zł miesięcznie, czynsz 580 zł, fundusz remontowy 41 zł, prąd, Internet to około 75 zł. Przez cały okres działania firmy obowiązuje go umowa agencyjna. Prowadzi książkę przychodów i rozchodów i jest opodatkowany podatkiem liniowym. Pracuje na terenie Polski.

Posiada mieszkanie położone w W., nabyte na kredyt udzielony na 25 lat i samochód w leasingu bez prawa wykupu. Mieszkanie kupił w 2016 roku. Koszt utrzymania mieszkania to około 800 zł, w tym czynsz, woda i prąd. Nie prowadzi wspólnego gospodarstwa z inną osobą.

P. S. ma dobry kontakt z synem. Twierdzi, że matka małoletniego utrudniała mu kontakty z synem. Kontakty odbywały się zgodnie z postanowieniem Sądu, chyba że dziecko chciało inaczej. Przez pierwszy rok realizował kontakty z synem zgodnie z postanowieniem Sądu, w kolejnym roku spędził z synem tylko wakacje. Twierdzi, że syn ma dziewczynę i dlatego spotykają się rzadziej. Ostatnich ferii nie spędzał razem z synem, bo syn był chory, a poza tym miał uczyć się i poprawić oceny. W poprzednie wakacje terminy były tak ustalone, że nie mógł zabrać syna na wyjazd i spędzili wakacje u niego w domu. Z synem na wakacjach był ostatnio 2 lata temu na żaglach. Kupował książki synowi. W 2017 r. przekazał kwotę 400 zł na zakup garnituru dla syna. Na początku roku kupił synowi książkę o programowaniu gier za 350 zł, którą chciał dostać. Kupił synowi komputer. W ostatnim okresie założył synowi konto w banku, na które wpłaca od 3 miesięcy po 200 zł miesięcznie. Regularnie płaci alimenty na syna. Nie ma innych długów i innych osób na utrzymaniu poza małoletnim.

P. S. ma problemy z kręgosłupem, nie chodzi na rehabilitację. Wykupuje abonament medyczny (...), z którego korzysta w razie potrzeby. W 2017 roku płacił za lekarstwa syna na trądzik. Uzgodnił kiedyś z matką małoletniego, że jak przedstawi paragon lub fakturę, to pokryje połowę kosztów.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o następujące dowody: odpis skrócony aktu urodzenia k. 12, odpis wyroku k. 13-13v, umowa pożyczki k. 14-15, pismo szkoły i zasady rekrutacji k. 16-23, zaświadczenie o zarobkach k. 24, faktura Vat k. 25, k. 27-39, przelewy historia k. 40, pismo odnośnie polisy k. 41-42, zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 57, bilans na podstawie KPiR k. 68-69, historia rachunku k. 70-75, faktura Vat k. 77, polisa – cesja k. 78, faktura Vat k. 79, historia transakcji z rachunku k. 80-84, polisa k. 85, faktura Vat k. 86-89, zamówienie k. 90-91, umowa - zgłoszenie uczestnictwa k. 92-95, przelew k. 96, wydruk z wiadomości e-mail k. 97stan rachunku k. 98, historia rachunku k. 99, przelew k. 100-101, historia rachunku k. 102, przelew k. 103-109, bilans k. 121-122, historia rachunku k. 123-128, faktura Vat k. 130, polisa-cesja k. 131, faktura Vat k. 132, historia transakcji z rachunku k. 133-137, serwis

ubezpieczeniowy k. 138, faktura Vat k. 139-142, zamówienie k. 143-144, umowa- zgłoszenie k. 145-148, przelew k. 149, wydruk z wiadomości e-mail k. 150, stan rachunku k. 151, historia rachunku k. 152-153, przelewy k. 154-162, PIT 36L k. 166-168, umowa agencyjna k. 169-175, PIT 36L k. 183-185, przesłuchanie E. S. k. 186v-187, protokół płyta CD k. 189, przesłuchanie P. S. k. 187-187v, protokół płyta CD k. 189.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały wyżej powołane. Jakkolwiek niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały. Sąd posiłkował się także ustaleniami zawartymi w sprawie o rozwód o sygn. akt IV C 1774/07.

Sąd nie oparł się na złożonych paragonach, albowiem nie stanowią wystarczającego dowodu zakupu określonej rzeczy lub usługi dla konkretnej osoby.

Sąd zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego krytycznie ocenił przedstawione zestawienie kosztów utrzymania powoda (k. 5-8) i nie dał wiary co do wysokości wskazanych w nim kwot. Strona pozwana nie poparła wystarczająco innymi dowodami powyższego zestawienia, wręcz przeciwnie, z przesłuchania przedstawicielki ustawowej nie wynikało, by wskazane w formie pisemnej kwoty były faktycznie zasadne we wskazanych wysokościach.

Przesłuchania zarówno przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, jak i pozwanego były w przeważającej większości wiarygodne.

Sąd nie dał wiary słowom przedstawicielki ustawowej, wskazującym, iż wydatki na syna są w takich wysokościach, jak w zestawieniu pisemnym, z wyżej już wskazanych względów. Sąd nie dał wiary słowom pozwanego w zakresie jego rozliczenia rozdysponowania kwoty miesięcznego przychodu, gdyż co innego po części wynikało z zaświadczenia z Urzędu Skarbowego z 2016 i 2017 r. W zestawieniach tych jasno wynika, iż jaki były ponoszone koszty działalności gospodarczej, składki na ZUS.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek lożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców.

Stosownie do treści przepisu art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do podwyższenia alimentów wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia ustalającego wysokość alimentów zwiększeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zwiększą się możliwości zarobkowe lub majątkowe zobowiązanego.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpatrywanej sprawie żądania w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od pozwanego na rzecz powoda została ustalona ostatnio wyrokiem z (...) r. Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie IV C 1774/07 na kwotę 600 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r.

Od tej ostatniej daty upłynęło 10 lat. Nie budzi żadnych wątpliwości Sądu teza, że potrzeby dziecka, których zaspokojenie jest obowiązkiem rodziców wraz z wiekiem zwiększają się, gdyż obejmują one już nie tylko potrzeby bytowe związane z żywnością, zakupem odzieży i zapewnieniem odpowiednich warunków mieszkaniowych, ale także potrzeby kulturalne i wychowawcze, edukacyjne, mające zapewnić prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Rejonowy uznał, iż w przedmiotowym okresie nastąpiła istotna zmiana sytuacji małoletniego powoda.

Usprawiedliwione potrzeby małoletniego uległy zwiększeniu. Równocześnie zwiększenie to ma charakter istotny. W dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej powód uczęszczał do zerówki, obecnie jest uczniem I klasy liceum. Uprzednio usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda były zbliżone do kwoty 1700 zł, teraz wynoszą ok. 2300 zł.

W rozpoznawanej sprawie E. S. oszacowała koszty utrzymania syna na kwotę 3647,85 zł miesięcznie. Sporządziła zestawienie kosztów utrzymania małoletniego (k. 5-8), które sąd oceniał krytycznie. Zdaniem sądu kwota ta jest przeszacowana i nie odpowiada rzeczywistym kosztom jego utrzymania. Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego powoda mieszczą się w kwocie około 2300 zł miesięcznie. W skład tej kwoty wchodzi: koszty mieszkaniowe 350 zł, koszty wyżywienia 500-600 zł, telefon 40 zł, wydatki szkolne 100-200 zł, odzież i obuwie 300-350 zł, środki czystości i kosmetyki 100-150 zł, opieka medyczna 50 zł, ubezpieczenie 75 zł, inne 50-100 zł, wakacje 300-375 zł oraz wydatki związane ze spłatą wydatków na badania do szkoły lotniczej, remont pokoju, zakup mebli w uśrednionej kwocie około 200 zł miesięcznie. W zestawieniu dołączonym do pozwu zostały wskazane wydatki, w tym związane z wyżywieniem małoletniego w kwocie 1000 zł miesięcznie. W ocenie Sądu jest to kwota znacznie przeszacowana, albowiem z materiału zgromadzonego w sprawie nie wynika, aby małoletni był na jakiejś diecie i aby miał problemy zdrowotne, wręcz przeciwnie, w sprawie zostało ustalone, iż jest osobą ogólnie zdrową, co potwierdza uprzednie przyjęcie do szkoły lotniczej. Koszty wyżywienia małoletniego sąd jest w stanie przyjąć w oparciu o zasady doświadczenia życiowego i wiedzę ogólną, według których są one niższe niż wykazywane w pozwie. Także wydatki związane ze szkołą, ubraniami, chemią i kosmetykami oraz opieką medyczną, w ocenie sądu, zostały nieznacznie przeszacowane, co zresztą było podnoszone także przez pozwanego.

Sąd uwzględnił wydatki związane z wypoczynkiem zarówno letnim, jak i zimowym małoletniego, albowiem dotychczas małoletni korzystał ze zorganizowanych wyjazdów. Jak zostało ustalone w ramach tego postępowania, pozwany ostatni raz zabrał na wyjazd syna dwa lata temu, a zatem matka małoletniego winna mieć zapewnione środki na ten cel, jako rodzic wiodący. Ponadto Sąd wziął pod uwagę, iż pozwany nie ma na co dzień kontaktu z małoletnim, a jedynie spotyka się sporadycznie.

Sąd musiał rozważyć także kwestię rozliczenia wydatków, które istniały wcześniej, a które nie istnieją już w chwili obecnej. Zdaniem Sądu usprawiedliwione są wszystkie wydatki związane z rekrutacją do szkoły (...) małoletniego, które faktycznie zostały pokryte przez matkę małoletniego na kwotę 1950 zł i do której to szkoły małoletni uczęszczał. Sąd nie uwzględnił kosztów związanych z dodatkowymi zajęciami przygotowawczymi, albowiem nie zostały one precyzyjnie wykazane w ramach tego postępowania. Sąd uwzględnił wydatki związane z remontem, ale nie jako wydatek liczony jednorazowo, czy też w ramach rozliczenia rocznego, albowiem są to wydatki ponoszone raz na kilka lat. Matka małoletniego powoda wskazała, iż wcześniejszy remont był około 6 lat temu. Zatem Sąd przyjął ten wydatek w rozliczeniu ok. 2 letnim. W materiale zgromadzonym w sprawie w ramach postępowania dowodowego nie znalazły się dokumenty potwierdzające wysokość dokonanego remontu w całości. Na podstawie przedłożonych dokumentów Sąd przyjął, iż zakup mebli z remontem to wydatek usprawiedliwiony na poziomie kwoty 1300 zł. Zatem łącznie z kosztami rekrutacji to kwota około 3300 zł. W ocenie Sądu brak jest podstaw, aby przyjąć, iż były jeszcze jakieś inne nadmierne wydatki, które zostały wcześniej pokryte przez matkę małoletniego. Mając na uwadze fakt, iż rata jaką matka małoletniego spłaca wynosi około 700 zł miesięcznie z uwagi na zaciągnięcie pożyczek, to należy przyjąć, iż z tego kwota 200 zł miesięcznie jest zasadna jako pokrycie wcześniejszych usprawiedliwionych potrzeb małoletniego.

W przedmiotowym okresie nastąpiła istotna zmiana w zakresie wysokości usprawiedliwionych potrzeb powoda.

Wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji.

Przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W przedmiotowym okresie pozwany przez pewien okres czasu uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie 2500 zł, a następnie 5500 zł. Obecnie od dwóch lat prowadzi działalność gospodarczą. W ocenie Sądu, po analizie dokumentów złożonych przez pozwanego, w szczególności zeznania podatkowego za poprzedni rok, pozwany jest w stanie płacić alimenty na poziomie wyższym niż uznane przez niego w kwocie 800 zł. Biorąc pod uwagę, iż pozwany uzyskuje przychód w kwocie 14 500 zł miesięcznie, to po odliczeniu od przychodu kosztów uzyskania przychodu to pozostaje jemu kwota ponad 9000 zł miesięcznie, odliczeniu raty leasingu (części raty leasingu) to winna zostać jemu kwota około 8000 zł miesięcznie. Sąd uwzględnił, iż pozwany spłaca kredyt oraz ponosi wszystkie koszty mieszkaniowe w łącznej kwocie 2500 zł, jak również pozostałe koszty utrzymania.

Pozwany nie posiada żadnego zadłużenia, regularnie płaci alimenty na rzecz syna, poza małoletnim nie ma innych osób na utrzymaniu. Ponadto pozwany zaciągając zobowiązanie kredytowe był zobowiązany wziąć pod uwagę swój obowiązek alimentacyjny wobec syna na odpowiednim do potrzeb poziomie.

Należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z zasadą równej stopy życiowej pozwany winien na podobnym poziomie, jak przez siebie wykorzystywany, zapewniać potrzeby syna. Pozwany posiada mieszkanie w nowoczesnej dzielnicy W., jeździ samochodem marki premium, stać go na finansowanie tych wydatków w formie rat kredytowych i leasingowych, winien więc liczyć się z potrzebą pokrywania potrzeb syna na wyższym niż tylko podstawowym poziomie.

Dochody pozwanego, jak i jego możliwości zarobkowe i majątkowe są na znacznie wyższym poziomie niż matka małoletniego powoda. Co więcej w okresie zainteresowania w sprawie dochody E. S. zwiększyły się z kwoty 3600 zł brutto (ok. 2550 zł netto) do kwoty 3200 zł netto miesięcznie. Dochody P. S. zwiększyły się z kwoty 2760 zł do kwoty ponad 9000 zł netto miesięcznie. Stan majątkowy E. S. pozostał na podobnym poziomie, natomiast stan P. S. zwiększył się o nabyte mieszkanie, przy uwzględnieniu zaciągniętego kredytu mieszkaniowego. Matka małoletniego powoda spłaca pożyczki zaciągnięte w 2016 i 2017 roku z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w kwocie około 700 zł miesięcznie, które przeznaczyła w pewnym zakresie na zaspokojenie m.in. potrzeb małoletniego.

Małoletni powód pozostaje w dalszym ciągu pod pieczęcią matki, pozwany natomiast ma z synem nieregularny kontakt. Należy podkreślić, iż pozwany ma z synem dobre relacje, stara się z nim mieć stały kontakt telefoniczny, jednak nie zmienia to oceny, iż matka małoletniego spełnia również swój obowiązek alimentacyjny w większej części niż pozwany poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie syna.

Sąd w zdecydowanej części przerzucił wzrost kosztów utrzymania J. S. na pozwanego, z uwagi na fakt braku utrzymywania przez niego regularnych kontaktów z synem oraz na uzyskiwanie znacznie większego dochodu. Sąd przyjął także, iż E. S. w dalszym ciągu świadczy swój obowiązek alimentacyjny również poprzez własne starania. Z tego też względu finansowy udział pozwanego winien być większy.

Zgodnie z art. 213 § 2 kpc sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W takiej sytuacji w zakresie roszczenia co do alimentów sprzed daty złożenia powództwa, nie widząc ku temu przeszkód, sąd uwzględnił powództwo w uznanej części. Potrzeby małoletniego powoda w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 25 października 2017 r. były zbliżone do potrzeb aktualnych. Należy przyjąć, iż kwota alimentów w wysokości 600 zł nie pozwalała na pokrycie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, przy uwzględnieniu możliwości zarobkowych E. S.. Z tego względu powstała potrzeba zaciągnięcia przez E. S. zobowiązań w postaci pożyczek zakładowych. Tylko w ten sposób usprawiedliwione potrzeby małoletniego J. S. związane z zajęciami przygotowawczymi do szkoły średniej, kosztami rekrutacji, kosztami wyprawki, kosztami remontu pokoju i zakupu

mebli mogły zostać pokryte. Nie można jednak przyjąć, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, iż przedmiotowe pożyczki w całości zostały przeznaczone na utrzymanie małoletniego powoda.

W takiej sytuacji powstała potrzeba rozważenia sposobu rozliczenia rat kredytu jako kosztów utrzymania małoletniego powoda. Sąd przyjął, iż z uwagi na trwanie obowiązku spłaty rat pożyczek, część tych rat winna być zaliczana do aktualnych usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda. Samo uwzględnienie uznanego roszczenia nie pozwala w sposób odpowiedni do sytuacji uwzględnić pokrytych już potrzeb małoletniego.

Wszystko powyższe skutkowało oceną, iż pozwany winien łożyć tytułem alimentów kwotę wyższą niż dotychczas, ale jednocześnie kwotę niższą niż kwota żądana przez stronę powodową. Jako taką Sąd przyjął kwotę 800 zł miesięcznie za okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 25 października 2017r (pozwany uznał powództwo w zakresie podwyższenia alimentów do kwoty 800 zł miesięcznie) oraz od dnia złożenia pozwu kwotę 1450 zł miesięcznie. Kwoty te mieszczą się w możliwościach zarobkowych i majątkowych pozwanego, uwzględniając również możliwości majątkowe i zarobkowe matki małoletniego powoda, pozwalają na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 138 kro, orzeczono jak w punkcie I i II sentencji, oddalając powództwo o podwyższenie alimentów w pozostałym zakresie (pkt III).

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany wyrokowi na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 kpc Sąd Rejonowy obciążył pozwanego kosztami sądowymi, na które składa się opłata od pozwu obliczona od uwzględnionego powództwa, od uiszczenia której powód był zwolniony.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc, wobec częściowego uwzględnienia powództwa.